

Bidstond Matt. 7: 7-12

Om dit Bijbelgedeelte goed te kunnen begrijpen, zullen we eerst moeten bespreken hoe we niet met deze tekst moeten omgaan. Het eerste wat we niet moeten doen is, als je gebeden niet verhoord worden, de schuld daarvoor bij de bidder neerleggen: Als je gebed niet verhoord wordt, heb je niet goed gebeden, of, als je gebed niet verhoord wordt, heb je een te klein geloof gehad. Of als je gebed niet verhoord wordt, heb je niet aanhoudend of intens genoeg gebeden. Je gebed voldoet dus niet aan de norm. Net alsof God een ambtenaar is, bij wie je een formuliertje moet invullen. En alleen als je het formulier correct invult, kan aan je wensen worden voldaan. Gelukkig voelen heel veel mensen aan dat het heel veel pastorale schade kan aanbrengen als je de verantwoordelijkheid voor de verhoring helemaal bij de bidder neerlegt. Wie ziek is, en om genezing bidt, wordt volledig op zichzelf teruggeworpen. En als genezing uitblijft krijg je dan te horen dat jouw geloof of jouw gebed niet voldoet. Dan heb je als zieke dus een dubbel probleem. Behalve je ziekte is je geloof ook onder de maat. Deze manier van omgaan met gebed moeten we radikaal afwijzen.

Als reactie daarop zie je vaak dat mensen de Bijbelgedeelten over gebedsverhoring gaan relativiseren. Dan wordt bv. gezegd: deze woorden gelden niet voor alles wat we vragen. Het geldt alleen maar voor geestelijke dingen. Als we bv. vragen om nederigheid, of om geduld, of om naastenliefde, of om zelfbeheersing. Of er wordt gezegd: God verhoort wel alle gebeden, maar vaak anders. Of: God verhoort wel alle gebeden, maar niet meteen. Soms pas in het hiernamaals. Zo wordt een poging gedaan tot een bepaald soort realisme. Er worden beperkingen aangebracht om al te grote verwachtingen te temperen. Het gevaar dat we dan lopen is, dat we niet echt meer verwachten dat God ons verhoort.

Twee dingen die we dus niet moeten doen. De verantwoordelijkheid voor verhoring bij de bidder neerleggen en de verwachting van de gebedsverhoring afzwakken of wegdeneren.

Maar hoe dan wel?

Eerst maar eens kijken hoe onze tekst over bidden praat. Wat mij opvalt is dat de bijbel hier drie woorden gebruikt voor ons gebed. Bidden, zoeken en kloppen.

Als je aan een kind vraagt wat bidden eigenlijk is, dan antwoordt het waarschijnlijk meteen met 'praten met God'. Dat is het ook. Bidden is in contact komen met God. God is een persoon en geen automaat. Denkt u maar aan zo'n lege flessen automaat. Je stopt er een fles in, en nog een fles en nog een fles.... Je drukt op de groene knop en er komt een bonnetje uit die je bij de kassa kunt inwisselen. Zo kun je niet als het ware een gebedje naar God opsturen, en nog één en nog één.....en dan volgt vanzelf als met een druk op de knop de verhoring. Nee, God is geen automaat maar een persoon. En bidden is met die Persoon in contact treden. En dan mag je in die vertrouwelijke relatie alles zeggen wat je op je hart hebt. Maar het gaat in die relatie in de eerste plaats om de Persoon en niet om de verhoring. Dat is volgens mij heel belangrijk: het gaat om de Persoon en niet om de verhoring!

We gaan niet naar God toe omdat Hij zoveel te bieden heeft. We zijn gewoon graag bij God. We vertellen Hem alles wat ons bezig houdt, we luchten ons hart, we maken onze wensen bekend, we laten onze liefde blijken door te danken en tegen God te zeggen hoeveel we van Hem houden. Dat hoort allemaal bij ons bidden.

Het tweede woord wat de tekst gebruikt is zoeken. Zoeken heeft iets van aftasten. Het allemaal niet precies weten. We komen niet met een verlanglijstje. Zo wil ik het hebben en alleen zo. Nee, je komt al zoekend bij God en vertelt wat je bezig houdt en je laat het resultaat bij God omdat je Hem vertrouwt dat het bij Hem in goede handen is. "Heer, ik heb een probleem. Ik weet het antwoord niet, maar ik weet wel dat bij U in goede handen is!"

En als derde heeft de tekst het over kloppen. Aankloppen. Daar zit wel iets van eerbied in. Natuurlijk, we mogen kind aan huis zijn bij onze hemelse Vader. Maar we beseffen ook dat Hij Heer en Meester is. We hebben het wel tegen de Schepper van hemel en aarde. Maar je staat daar voor die deur omdat je contact zoekt met God. Omdat je ernaar verlangt met Hem te delen wat je bezig houdt. Je levert geen bestelling af in de hoop dat God in voorraad heeft wat je vraagt. Maar je wil gewoon graag met Hem bespreken wat je bezig houdt. Omdat je niemand kent met Wie je dat beter kunt doen dan met Hem. Met Hem die zo vol liefde is, zo wijs, zo invoelend, zo meelevend.

En omdat God zo te vertrouwen is mogen we ook weten dat Hij ons nooit zal bedriegen. Daarom vertelt Jezus ons dat er geen vader is die zijn kind een steen

geeft in plaats van een brood, of een slang in plaats van een vis. Het Griekse woord voor vis wijst op een palingachtige vis. Er is geen vader die zijn kind een slang geeft in plaats van een paling. Dat zou puur bedrog zijn. Je denkt dat je krijgt wat je vraagt, maar het blijkt niet zo te zijn. Zo met zijn kinderen omgaan, dat doet toch geen mens. Geen mens zal zijn eigen kind zo bedriegen. Dan zou je gewoon een wrede sadist zijn. En als wij, als zondige mensen dat al niet doen, dan mogen we er helemaal zeker van zijn dat onze Hemelse Vader niet zo met ons zal omgaan. Hij zal ons zeker niet bedriegen. Bij God geen stenen voor brood, geen slang voor een vis.

Dat geeft Hij niet. Maar wat geeft Hij dan wel? Vs. 11 zegt dat God *het goede* geeft aan mensen die Hem bidden. Nu staat deze zin ook bijna woordelijk net zo in het Lukas Evangelie. Maar daar is één woordje anders dan in onze tekst. In Lukas staat:

Indien dan gij, hoewel gij slecht zijt, goede gaven weet te geven aan uw kinderen, hoeveel te meer zal uw Vader uit de hemel, de Heilige Geest geven aan hen die Hem daarom bidden.

Hoort u het verschil? In onze tekst in Mattheus staat dat God *het goede* geeft aan wie tot Hem bidden, in Lukas staat dat God *de heilige Geest* geeft aan wie tot Hem bidden. Ging het in het vorige gedeelte van de tekst vooral over wat God niet doet: God bedriegt ons niet. Nu gaat het er over wat God wel doet. En dan zegt Mattheus: Hij geeft het goede. En Lukas: Hij geeft de Heilige Geest. Er staat dus ook hier weer niet trouwens dat God altijd geeft wat je vraagt. Hij geeft wat goed is! En dat kan wel iets heel anders zijn dan jijzelf in gedachten hebt. Maar God zal ons niet onthouden wat goed voor ons is. Hij geeft Zijn Geest. Je zou kunnen zeggen 'Hij geeft Zichzelf!' En dat gebed wordt altijd verhoord! Het kan zijn dat je niet krijgt wat je vraagt. Als je worstelt met je gezondheid, of als je moeite hebt om het hoofd boven water te houden in alle druk van het leven. Dan is het echt niet altijd zo dat die omstandigheden veranderen. Natuurlijk mogen we daar wel om vragen, blijven bidden, zoeken, kloppen. Maar heel vaak veranderen niet de omstandigheden, maar veranderen wijzelf. Omdat God de nabijheid van Zijn Geest schenkt veranderen wijzelf en komt wat wij meemaken in een ander daglicht te staan. En zo zijn die woorden 'bidt en u zal gegeven worden' altijd waar, want God laat nooit een bidder staan. AMEN